

LEVEND STENE

Contactblad van
Heemkring 't Schorre Steene

Jaargang 47 - 2024 nr. 3

Sponsor

Stene Tripel is een bier van hoge gisting.
Het is een ambachtelijk authentiek
Belgisch bier gebrouwen volgens de
Belgische traditie en met zorgvuldige
selectie van superieure hop- en moutsoorten.
Deze heerlijke tripel heeft een romige volle
graansmaak, hoppige tonen en milde Citrus toets.

Taste of life

www.brouwerijstene.be

design & print | letsbeecreative | Oostende

LEVEND STENE

Contactblad van
Heemkring 't Schorre Steene

Jaargang 47 - 2024 nr. 3

Heemkring 't Schorre Steene vzw gesticht in 1978

Bestuur: Filip Menu, voorzitter
Katrijn Dhooghe-Compernelle, secretaris
Roland Defever, penningmeester
Patrick Delmouzée, webmaster
Martine Boels,
Dirk Coghe
Robert Lisabeth

Ons contacteren:

Postadres: Roerdompstraat 57, 8400 Oostende
E-mailadres: steneheemkring@gmail.com
Website: www.steneheemkring.be

Ondernemingsnummer: 0420.921.305
Wettelijk Depot: 12160
Bankrekening: BE24 0010 6883 7138
op naam van Heemkring 't Schorre Steene

Adres van de molen: Provinciegeleedpad 1, 8400 Oostende

Leden en sponsors

Het lidgeld bedraagt 20€.

Indien enkel de digitale versie het tijdschrift gewenst wordt volstaat 15€.

Het bedrag is te betalen op de bankrekening van de heemkring met vermelding van de naam van het lid.

Bij de betalingen van 15€ moet de heemkring in het bezit zijn van een e-mailadres.

Sponsors betalen 40€ voor 1/6 blad, 60€ voor 1/3 blad en 120 € voor een volledig blad. Voeg bij de betaling op onze bankrekening de melding 'sponsor'.

Het logo of een andere melding wordt in onze publicaties opgenomen. Nieuwe versies daarvan zijn digitaal te mailen naar steneheemkring@gmail.com.

Heemkring 't Schorre Steene is lid van
Heemkunde West-Vlaanderen vzw

Het woordje van de voorzitter

Het stadsbestuur heeft ons gemeld dat geen enkele aannemer ingetekend heeft op de Aanbesteding voor de restauratie van de molen in het najaar. Alles is uitgesteld naar 2025. Daarom biedt de heemkring in het weekend van 1 november de gelegenheid om de panelen over de Konterdam, die te zien waren op Open Monumentendag, nog eens te komen bekijken. Meer details vindt men verder in dit blad.

Wij kijken ook uit naar de derde uitgave van het kerstconcert in de Sint-Annakerk. De vorige twee waren telkens een groot succes. Het stemmige kerkje van Stene is daarvoor de ideale setting. Dit jaar ontvangen wij het koor Van Ier en Gunter uit Oostende onder leiding van Dirk Ooms. Meer informatie zal verspreid worden in de vorm van een omzendbrief. Hou dus jullie e-mail inboxen in de gaten.

Het bestuur blijft zich inzetten om Stene in het algemeen en de heemkring in het bijzonder in de aandacht te houden. Dat doen wij door naar buiten te treden. Wij namen deel aan de Vlaamse Molendag op 28 april, aan de wijkmarkt van Stene-Konterdam-Zandvoorde op 24 mei, aan de Bunkerdag op 2 juni en aan Open Monumentendag op 8 september.

Wij stelden ook de molen ter beschikking voor tentoonstellingen buiten de normale zomermaanden: Duinhelm van 27 april tot 1 mei, de Lustige Kapoentjes met striptekeningen van 20 mei tot 19 juni en Lindsay Declercq van 1 tot 8 september.

Wij zijn ook nog steeds op zoek naar teksten of afbeeldingen over Stene die wij in ons tijdschrift kunnen publiceren. Wie iets wil schrijven of heeft liggen, mag ons contacteren.

Gk wens iedereen een prettig najaar en hoop jullie bij een van onze volgende activiteiten te verwelkomen.

Ik verheug mij reeds bij voorbaat op jullie steun voor de heemkring in 2025.

Filip Menu
september 2024

INHOUD

	blz.
De heemkring	2
Het woordje van de voorzitter	3
De restauratie van de molen	5
Mededelingen	7
Zij blijven in onze gedachten	7
Het interview van Hector Dutron – deel 1	<i>Filip Menu</i> 8
PARANOIA	<i>Roger Fockedey</i> 12
De verdeling van peulvruchten, vet en vlees in 1917	13
Vraagrubriek	14
Het 1000-project van GO Basisschool Stene	14
De kunstzomer 2024 in de molen	15
Hector of Nestor Lodewyck, pastoor in Stene van 1936 tot 1942	16 <i>Filip Menu</i>
Kuierend door de Konterdam-Meiboorn	<i>Luc Boehme</i> 20
Open Monumentendag op de Konterdam	21
Geschiedenis en heden La Couronne Oostende	22 <i>Barbara Boels</i>
VOOR JOTI	<i>Roger Fockedey</i> 24
Wijkmarkt Stene-Konterdam-Zandvoorde	25
De barbecue van 6 september	25
Colofon	28

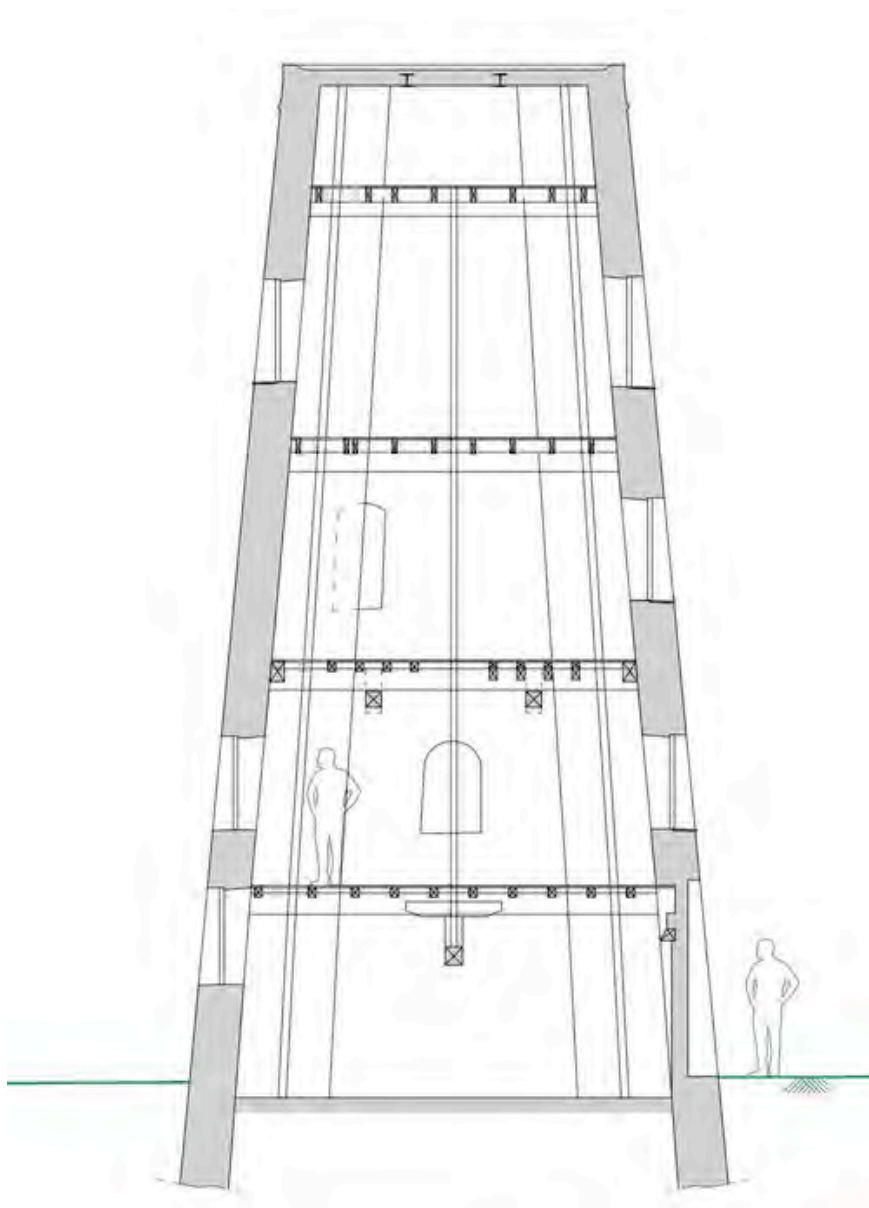
De restauratie van de molen

De stad Oostende zal begin 2025 een oproep lanceren om aannemers te vinden die willen intekenen op de werken voor de herstelling en restauratie van de molen. Een eerdere poging daartoe, die deze zomer werd afgesloten, is mislukt.

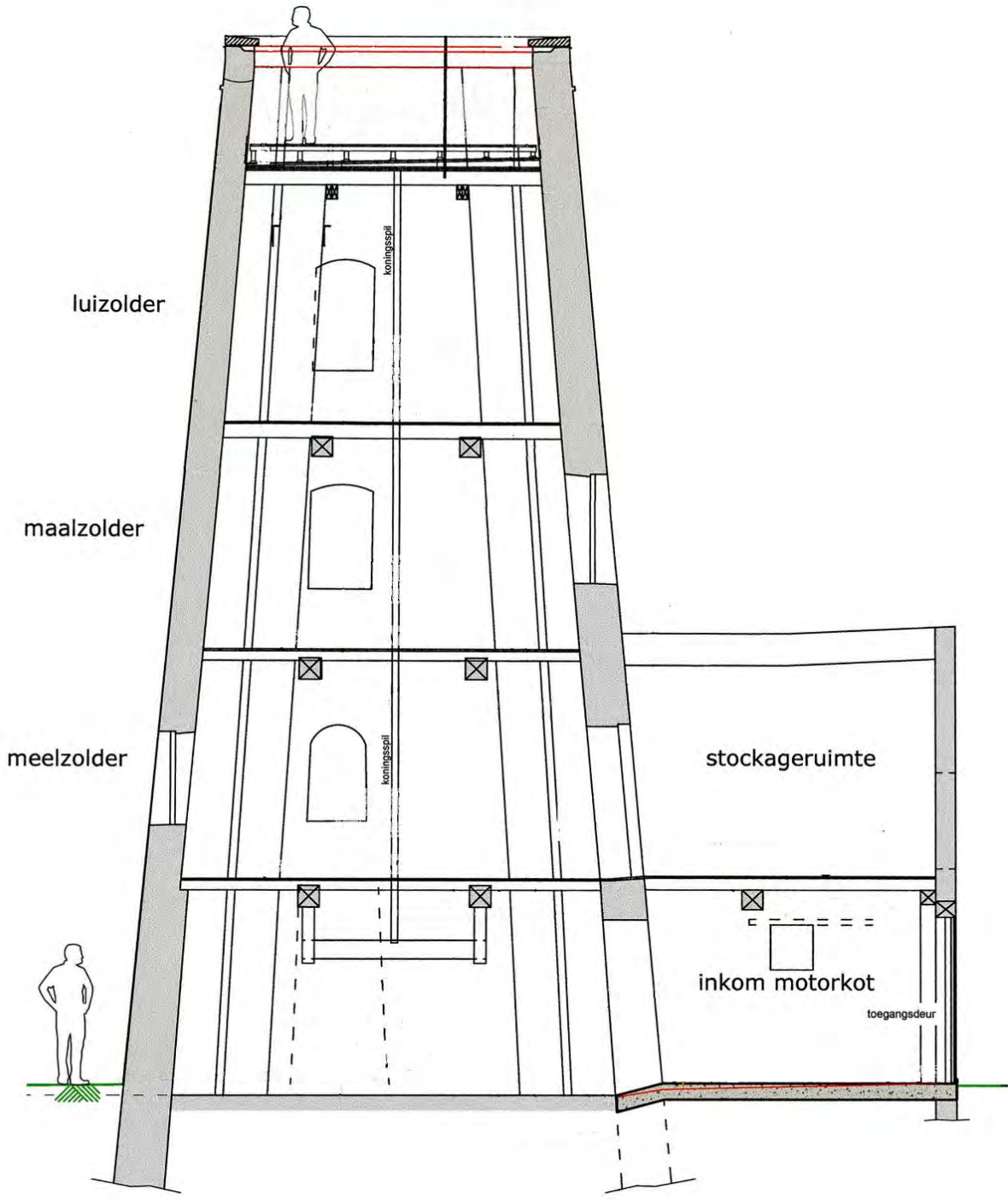
De volgende werken zijn opgenomen in het bestek:

- Verwijderen en vervangen van het plat dak van de molenromp.
- Plaatsen van een nieuwe trap en nieuw nieuw luik naar het plat dak.
- Behandelen van alle muren tegen opstijgend vocht.
- Herstellen van het metselwerk en de cementering van de gevels.
- Schilderen van alle gevels.
- Herstellen of vervangen van het buitenschrijnwerk.
- Vernieuwen van de betonnen vloer van de inkom.

Huidige toestand

Zijaanzicht met nieuw dak

Mededelingen

LIDGELD 2025

Wij vragen om vanaf nu uw lidgeld voor volgend jaar te vernieuwen. Zo blijft u het tijdschrift ontvangen. Zo bent u zeker dat u de volgende editie van LEVEND STENE, begin februari 2025 zal ontvangen.

Het lidgeld bedraagt 20€. Wie enkel de digitale versie van het tijdschrift wenst, betaalt 15€. Noteer dat door de differentiatie van het lidgeld de digitale versie niet kan afgedrukt worden.

TENTOONSTELLING

De panelen over de Konterdam en de Meiboorn die te zien waren in La Couronne tijdens Open Monumentendag 2024 zullen nogmaals gepresenteerd worden in de molen van Stene-dorp op vrijdag 1, zaterdag 2 en zondag 3 november telkens van 14 tot 18 uur. De toegang is vrij.

KERSTCONCERT

Noteer nu al ons kerstconcert op vrijdag 13 december 2024 om 19 uur in de Sint-Annakerk. Het koor Van Ier en Gunter is uitgenodigd. Meer details zullen in november verspreid worden met een digitale omzendbrief.

CONTACT VIA E-MAIL

Voor zowel de digitale versie van het tijdschrift als voor de omzendbrief heeft de heemkring een e-mailadres nodig. Wie zijn e-mailadres wil bevestigen doet dit naar steneheemkring@gmail.com.

Deze gegevens worden enkel gebruikt voor de communicatie binnen de heemkring en worden bewaard in overeenstemming met de Algemene Verordening over de Gegevensbescherming (GDPR).

BESTUUR

Wie is bereid om zich te engageren voor het bestuur van de heemkring? Er is altijd wat te doen en iedereen kan zich nuttig maken. Een lid van het bestuur is ook automatisch lid van de algemene vergadering van de vzw. Wie kandidaat is of meer wil weten kan een mailtje sturen naar steneheemkring@gmail.com.

Zij blijven in onze gedachten

Daniël Pertz

Op 18 augustus 2024 is Daniël Pertz plotseling thuis in Oostende overleden. Hij werd begraven in familiekring. Daniel was geboren in 1940.

Het laatste jaar was hij nog actief als vrijwilliger/fotograaf in WZC De Duinpieper op de Vuurtorenwijk.

In 1985 assisteerde hij William Lievens als klanktechnicus bij het interview van Hector Dutron.

Het interview van Hector Dutron

deel 1

Filip Menu

Verantwoording

In het archief van de heemkring vond ik een audiocassette met op het doosje de tekst 'Interview met mr. Dutron door William Lievens op 26-2-'85. Duur opname 55 min. Klank Daniel Pertz'.

Ik was natuurlijk geïntrigeerd.

Op mijn oude cassettespeler kon ik de gesprekken amper horen. De kwaliteit van het bandje was na verloop van tijd danig achteruitgegaan. Ik realiseerde mij dat, om het interview voor de toekomst te bewaren, een professionele digitale omzetting de enige oplossing was. Dit zou ook toelaten om de gesprekken uit te lezen naar tekst.

Via Briek Vermeire kwam ik in contact met Edwin Fontaine van Radio Noordzee. Edwin was bereid om de omzetting te doen. Begin augustus bezorgde hij mij de gevraagde digitale bestanden als een gratis service.

Met deze MP3-bestanden ging ik dan aan de slag om er een transcriptie van te maken.

De teksten van het interview tussen William Lievens en de heer Dutron heb ik samengevat. In de huidige editie van LEVEND STENE wordt het eerste deel van deze samenvatting gepubliceerd. Het tweede deel volgt in 2025. De transcriptie zelf zal in 2025 op onze website kunnen geraadpleegd worden.

Wie was 'mijnheer Dutron'?

Hector Antonius Emilius Dutron is geboren in Oostende op 21 juli 1896.

Zijn vader, Emile Dutron was toen 24 jaar en leerling-muzikant bij het 3de Linieregiment, in garnizoen in Oostende. Emile was geboren in 1872 in Cerfontaine bij Philippeville in de provincie Namen. Bij de geboorte van Hector heeft hij zijn officiële domicilie in Piéton, een dorp in de provincie Henegouwen.

De moeder van Hector was Irma Adele Bulcke. Zij was 22 jaar toen zij Hector op de wereld zette. Irma was geboren in Oostende in 1874 en woonde er ook.

Vader Emile en moeder Irma waren niet getrouwd bij de geboorte van Hector. Zij huwden pas op 15 oktober 1898 in Oostende. Bij die gelegenheid heeft Emile zijn zoon wettelijk erkend.

Hector krijgt zijn lager onderwijs in de stadsschool aan de leperstraat.

Dan gaat hij naar Aalst voor het middelbaar onderwijs waar hij gedurende 4 jaar in de Pupillenschool van het Leger zowel algemene vakken als militaire instructie krijgt.

Hij studeert er af en vervolledigt zijn militaire opleiding in de regimentsschool. Hij krijgt de graad van sergeant en wordt dan ingedeeld bij het 3de Linieregiment in Oostende.

Hij is net 18 jaar als de Eerste Wereldoorlog uitbreekt.

Met zijn 3de Linieregiment doet hij dienst achter de IJzer tussen Nieuwpoort en Diksmuide. In 1917 moet hij van het 3de naar het 17de Linieregiment muteren. Daardoor komt hij in de sector van Steenstrate terecht.

Hij klimt op in de rangen en wordt uiteindelijk adjudant.

Bij de wapenstilstand op 11 november 1918 bevindt hij zich met zijn compagnie in Mariakerke bij Gent.

Intussen was hij op 22 september 1918 getrouwd met Germaine Temperman.

Germana Maria Valeria Temperman was geboren in Ieper op 5 mei 1895 als dochter van Gustave Temperman en Valeria Heughebaert.

Na de oorlog vestigen Hector en Germaine zich aan de Graanmarkt in Mechelen, de stad waar het 17de Linierregiment toen gekazerneerd was. Hij wordt van daar voor 11 maanden naar Duitsland gezonden bij de bezettingstroepen.

Stokkellaan 148

In 1923 tenslotte kan hij naar Oostende terugkeren omdat hij opnieuw ingedeeld wordt bij zijn oorspronkelijk 3de Linierregiment. Hij bouwt in 1938 een woning aan de Stokkellaan 148, toen nog in Stene, waar hij blijft wonen tot aan zijn dood.

Hector en Germaine krijgen twee kinderen, een zoon Roger en een dochter Nelly.

Hector wordt met pensioen gestuurd in 1946 op 50-jarige leeftijd.

In 1965 overlijdt zijn echtgenote Germaine in Stene als gevolg van een slepende ziekte. Hector blijft actief bij diverse oud-strijdersverenigingen.

Hij overlijdt op 25 november 1993 in Oostende. Germaine en Hector zijn samen begraven op het kerkhof van Stene.

Achtergrond bij het interview

Na navraag bij William Lievens dit jaar, blijkt dat hij zich nagenoeg niets herinnert van dit interview: noch waar het opgenomen werd, in Het Vossenhol of in de woning van Dutron, noch waar of wanneer het uitgezonden werd.

Hij herinnert zich wel dat hij een portret in sepia geschilderd heeft op basis van een foto van Hector Dutron als 16-jarige kadet.

In het Contactblad van de heemkring werd in de jaren 1985-1986 nooit een verslag gepubliceerd over dit interview.

Proloog

William verwelkomt de luisteraars en stelt mijnheer Dutron voor als een 88-jarige die er nog vrij fris en kordaat uit ziet. Hij is een interessante figuur die heel wat heeft meegemaakt. De eerst contacten tussen mijnheer Dutron en William zijn gekomen door de kunst omdat Dutron een 'kunstminnend man' is.

Het verhaal van Hector

Dutron vertelt dat hij geboren is op 21 juni 1896. Zijn vader was muzikant bij het 3de Linieregiment en was op de 'revue' toen Hector geboren werd.

Bij een 'revue' staat het ganse regiment opgesteld in groot tenue en speelt de muziekkapel. De kolonel komt voor de troep en inspecteert de manschappen. Bij een opmerking volgt dan vier dagen arrest.

De vader van Hector krijgt te horen van de geboorte en vraagt om direct naar huis te gaan. Dat mocht niet en het is pas later die dag dat hij naar huis kan.

Acht dagen na de geboorte van Hector brandt de Sint-Petrus-en-Pauluskerk af. Hij herinnert zich wel nog om als 5 of 6-jarige de inhuldiging van de nieuwe kerk te hebben meegemaakt.

Hij is naar school geweest in de gemeenteschool in de Constantinopelstraat, nu de leperstraat¹. De directeur was mijnheer Van Elslander, de schoolmeesters die hij zich nog herinnert, waren mijnheer Haegheman, mijnheer Hospie, de twee gebroeders Savonie, de heren Dekeyser, Ryckeman en Peters.

Mijnheer Peters had een boek geschreven over de geschiedenis van Oostende, met als titel 'Ostendia'. Hector Dutron heeft tevergeefs geprobeerd om daar een kopie van te bemachtigen. Peters is na zijn pensionering naar Antwerpen getrokken waar hij gestorven is.

Hector Dutron herinnert zich mijnheer Ryckeman als de schoolmeester van de hoogste klas die niet gemakkelijk van achter zijn pupiter kwam. Maar als hij iets zag wat hem niet aanstond, smeed hij met een houten regel. Hij zegde niets, gebaarde niets, maar de regel vloog ineens door de klas. Hector heeft deze enkele malen tegen zijn hoofd of zijn handen gekregen, en dat deed geen deugd.

¹ Nu Freinetschool De Zonnebloem

Voor zijn middelbaar ging Hector als 12-jarige naar de Pupillenschool van het Leger in Aalst. Volgens Hector zal het feit dat zijn vader beroepsmilitair was, waarschijnlijk zijn keuze voor een militaire carrière beïnvloedt hebben. Hij zat 4 jaar in deze school.

Na zijn eerste jaar kreeg Hector palmen. Daarvoor moest hij op het eindexamen gemiddeld 14 op 20 hebben voor zowel het wetenschappelijk deel als het militaire deel. Dit werd op de kraag van het uniform gedragen.

In het volgend jaar is hij dan iets tegengekomen die hem gebroken heeft.

De leerlingen waren in de kleedzaal bezig met het reinigen van hun uitrusting: knopen, enz. toen de sergeant binnenkwam. Alle leerlingen sprongen in geef acht behalve Hector die zodanig bezig was dat hij de sergeant niet gezien had. Deze laatste kwam toen recht op Hector af en gaf hem een mep tegen zijn hoofd. Hector schiet in een colère, Hector zegt op zo'n moment niet na te denken, en smijt met materiaal naar het gezicht van de sergeant waarbij twee tanden gebroken worden.

Hector moet op het verslag komen van de commandant. Die zegt dat hij Hector verstaat, maar dat in het leger een reglement, een reglement is. Hector krijgt een straf, die naar hij zegt nog niemand gekregen had: acht dagen verlof afgetrokken, het verlies van zijn palmen en een *citation à l'ordre de l'école*. Het was daar nog altijd alles in het Frans!

En daarmee was het nog niet gedaan. Het was de gewoonte dat 's avonds een van de leerlingen in de slaapzaal, waar ze met 300 leerlingen sliepen, het avondgebed zegde. Na zijn aanvaring met de sergeant verwachtte Hector dat het zijn beurt wel zou zijn, maar hij dacht bij zichzelf: niet met mij! Maar het was wel zo. De sergeant zegde: *Dutron la prière*. Hector antwoorde niet. Hij herhaalde: *Dutron la prière*, waarop Hector antwoorde *Merde toi*. En het zat er weer op.

Dat was aan de oren van de aalmoezenier gekomen, de deken van Aalst. Volgens Hector had die zich daarmee niet te moeien.

Maar 's anderendaags werd Hector uit de klas geroepen om naar de spreekkamer te gaan. Daar zat de aalmoezenier die al direct vroeg waarom hij het avondgebed niet gezegd had, of hij het misschien niet kende. Waarop Hector antwoordde dat hij het wél kent maar dat het hem niet plezierde om het te doen. En toen kreeg hij te horen dat hij een slechte *élève* was en dit en dat. Waarop Hector zegde dat hij een brief zou schrijven naar zijn ouders om hem vrij te stellen van godsdienstles en van het bijwonen van de mis. De aalmoezenier is dan weggegaan.

Sedert die episode in de school was er iets gebroken in Hector. Hij was toen pas 13 jaar!

Na de pupillenschool werd hij korporaal en werd hij naar de regimentsschool gestuurd om zijn militaire vorming verder te zetten. In de regimentsschool waren er twee categorieën van leerlingen: de *caporal recommandé* en de gewone *caporal*. Hector viel onder de eerste noemer: hij werden extra gesurveilleerd met 'veel vijven en zessen'.

Na een goed jaar in de regimentsschool werd hij tot sergeant benoemd en werd hij naar het 3de Linieregiment in Oostende gestuurd. In de kazerne kreeg hij toen het bevel over een sectie soldaten. Deze kazerne stond op de plaats waar later de kazerne van de Zeemacht gekomen is.

De oude kazerne is afgebroken, behalve het gebouw waar de turnzaal en de schermzaal was met daarboven een zolder die dienst deed als depot. Aan de andere kant was er de mess van de officieren en daartussen, waar de school voor de mijnnevgers is, was er niets.

Ik heb dikwijls geweend; ja, een jong sergeantje zijn ... En daar ook een keer een toer tegengekomen.

Het wachtlokaal van de kazerne lag bij het bosje. Voor het regiment naar het oefenplein vertrok kwam er altijd een majoor Rebel te paard aan in de kazerne. De eerste keer dat Hector als sergeant-van-wacht van dienst was aan het wachtlokaal liet dit paard vlak voor het wachtlokaal zijn 'vijg' vallen. Hector dacht om dat op te kuisen als het regiment vertrokken was, maar dat was niet naar de zin van de majoor die eiste dat het opkuisen direct zou gebeuren nog voor de soldaten zouden passeren.

Hector vertelt: in vroegere jaren waren die officieren als een kaste apart. Het was precies alsof zij niet wisten wat een soldaat was. Maar gelukkig is dat later veel veranderd.

Hector heeft nooit problemen gehad met de soldaten: het is de manier van doen van de 'gradé' met zijn mannen die dat beïnvloedt. Als er een nieuwe lichterij toekwam dan had hij maar acht dagen nodig om erachter te komen wie ze waren, wat hun karakter was, van waar ze kwamen, en hoe de situatie van de familie was. Zo stond hij dicht bij zijn mannen en kon hij hen vertrouwen geven. En als er een of ander was dan kwamen ze hem raad vragen. Zo is het in het regiment altijd goed gegaan met zijn compagnie. En ook toen hij eerste sergeant, eerste sergeant-majoor en adjudant werd, is dat zo gebleven.

Toen hij 18 jaar was moest hij vertrekken naar de oorlog: de Eerste Wereldoorlog was begonnen.

einde van deel 1

PARANOIA ¹

Roger Fockedey

Vrijen
met de stilte
tot de stilte leegte wordt;
de leegte bruid,
de leegte bruid wordt
van de eenzaamheid.

¹ Eerder gepubliceerd in Contactblad 1980-3 pg. 5

De verdeling van peulvruchten, vet en vlees in 1917

Artikel uit De Stadsbode, een Brugse oorlogskrant die verscheen van 1917 tot 1919, en de spreekbuis was van de Duitse bezetter.¹

Verschillige Comiteiten.			
Provinciaal Comiteit voor Hulp en Voeding			
van het « Noorden van West-Vlaanderen ».			
—o—			
Indeeling der gemeenten met het oog op de			
verdeeling der peulvruchten, vet en vleesch.			
BEVOLKING			
		Stedelijk	Half Stedelijk Landelijk
Assebrouck		5132	
Blankenberghe		5677	
Breedene { Dorp			1961
{ Slykens		1853	
Brugge		48974	
Zee-Brugge			676
Clemskerke			1678
Coolkerke		826	
Damme			1185
Dudzele			2483
Ettelghem			986
Ghistel			3459
Heyst		3704	
Houcke			231
Houttave			691
Jabbeke			2140
Knocke			3351
Lapscheure			698
Leffinghe { 1800			
- Slype { 15			1815
Lisseweghe			2155
Maldeghe			9839
Meetkerke			540
Middelburg			788
Middelkerke { 198			678
Raversyde { 480			
Moerkerke			2904
Nieuwmunster			431
Oedelem			5342
Steenbrugge		710	
Oostcamp			7034
Oostende		27775	
Oostkerke			943
Oudenburg			2444
Ramscapelle			588
Roxem			681
St Andries		7513	
Ste Kruis		4734	
St Michiels		2836	
Snaeskerke			776
Snelleghem			1259
Stalhille			940
Steene		1641	750
Syssele			2372
Uytkerke			1987
Varssenaere			1103
Vlisseghe			1103
Wenduyne		826	
Westapelle			1701
Westkerke			1096
Wilskerke		256	
Zandvoorde			1269
Zerkeghem			1385
Zevecote			629
Zuyenkerke			1148
		111375	24011
			50310

¹ De Stadsbode van 23 december 1917

Vraagrubriek

Wij ontvangen af en toe vragen om inlichtingen betreffende Stene.
Wie meer weet over deze onderwerpen mag de redactie contacteren:
steneheemkring@gmail.com

Vraag van Tom Bernaerts uit Lint

Ik had graag eens bij jullie geïnformeerd of er informatie gekend is over een zekere Hagers Joannes Albertus.

Deze persoon, in Oostende geboren op 10/071843, blijkt nl. op 27 juni 1900 dood aangetroffen in de achterhaven. Het overlijden werd aangegeven door adjunct commissaris Camillus Dewitte en brigadier Emilus Wellecommé.

Van Joannes Albertus Hagers kan ik verder terugvinden dat hij getrouwd was met Clementia Victoria Becu. Hij was herbergier, matroos, stuurman ter visserij en visser. Herbergier zou hij geweest zijn in 1891, 1896 en 1897, dus toch op zijn minst 8 jaar. Hij woonde in 1900 (bij zijn overlijden) op het adres Visserskaai 36.

Ik heb een artikel gevonden op de website van de KBR: '27 juni 1900. De matroos Hagers die werkzaam was aan boord van eenen in onze haven getruikte zelfkazende zandzuiger is over boord gevallen en verdronken. Zijn lijk werd heden opgevist.'

Het 1000-project van GO Basisschool Stene

Voor het 1000-project moesten de leerlingen van het 3de lager, tijdens schooljaar 2023-2024, met 1000 gratis voorwerpen een kunstwerk maken.

De resultaten werden getoond in de stadsbibliotheek Kris Lambert.

Daar vonden wij een zeer geslaagde creatie van het schoollogo met 1000 schelpen.

De kunstzomer 2024 in de molen

Deze zomer konden opnieuw een aantal kunstenaars gebruik maken van de molen om er hun realisaties te tonen.

Nadine Constandt van 12 tot 18 juli

Freddy Delancker van 9 tot 15 augustus

Jeannine Rosseel & Barbara Jacques van 16 tot 22 augustus

Hector / Nestor Lodewyck pastoor in Stene van 1936 tot 1942

Filip Menu

Op 12 februari 1878¹ werd Nestor Joseph Lodewyck geboren in het ouderlijk huis, gelegen Brugse Poort nr. 72 in Menen, als zoon van Désiré Aimé Lodewyck² en Sidonie Vandenberghe³. Zijn vader Désiré was toen 29 jaar en bakker; zijn moeder Sidonie was 27 jaar en huisvrouw. Het noodlot strijkt toe in het gezin en op 5 april 1879⁴ overlijdt de jonge Nestor om 8 uur 's avonds. Hij is maar 1 jaar en 1 maand oud geworden.

Op 18 april 1883⁵ wordt Hector René Joseph geboren in hetzelfde ouderlijk huis. Vader Désiré is dan behalve bakker ook molenaar. Het gezin Lodewyck - Vandenberghe zal in totaal zeven kinderen krijgen.

Hector zal door het leven gaan met de naam van zijn overleden broer. Ook op zijn rouwbrief staat Nestor.

Hector / Nestor gaat eerst naar de 'bewaarschool' van de Zusters Paulinen. Deze school was sedert 1853 gevestigd aan de leperstraat in Menen.⁶ Het lager onderwijs volgde hij in een school die de Broeders Van Dale uit Kortrijk in 1893 gesticht hadden in Menen.⁷ Tenslotte ging hij naar het college Saint-Louis⁸ van Menen, gelegen aan de Grote Markt.

Hij wordt op 21 mei 1910 in Brugge tot priester gewijd. Na een aantal plaatsingen in scholen en parochies⁹ werd hij op 4 maart 1936 pastoor van de Sint-Annaparochie van Stene.

Op 13 maart 1942, midden in de Tweede Wereldoorlog werd hij aangeduid voor de Sint-Catharinaparochie op de Konterdam. Hij is daar maar korte tijd gebleven en verhuisde op 3 juli 1947 naar Rollegem-Kapelle waar hij pastoor werd van de Sint-Jan-Baptistparochie.

Hij neemt ontslag in 1960 en gaat in Dadizele wonen. Hij overlijdt op 14 juli 1965 in het Sint-Michielsgesticht van Sint-Eloois-Winkel.

De pastoors van Sint-Anna zijn stuk voor stuk speciale karakters geweest. Jozef Gezelle¹⁰, broer van Guido, vond Stene zo prachtig dat hij een collectie stenen aanlegde.

Henri Leroye¹¹ kon zich niet inhouden tijdens de Eerste Wereldoorlog en werd voor een jaar in Duitsland geïnterneerd.

¹ Geboorteakte Menen nr. 46 van 13 februari 1878

² Menen 4 maart 1849 - Menen 27 november 1914

³ Werken 15 februari 1851 - Menen 20 oktober 1910

⁴ Overlijdensakte Menen nr. 77 van 6 april 1879

⁵ Geboorteakte Menen nr. 139 van 19 april 1883

⁶ Congregatie van de Zusters Paulinen, Menen (1821-1955). In: ODIS. 15 februari 2021

⁷ Frans Huyghe en Kristien Suenens. Congregatie van de Broeders Van Dale, Kortrijk (1761-). In: ODIS. 14 mei 2021

⁸ Later hernoemd Sint-Aloysiuscollege

⁹ 1910 coadjutor Sint-Corneliusparochie Aalbeke; 1911 subregent Sint-Aloysiuscollege Diksmuide; 1914 aalmoezenier van de vluchtelingen in Le Tréport, Frankrijk; 1919 subregent Sint-Stanislascollege Poperinge; 1921 onderpastoor Sint-Amandusparochie Oostrozebeke

¹⁰ pastoor 1898-1903

¹¹ pastoor 1910-1919

En Jozef Gesquière¹ vond er niet beter op dan een kwispel te maken van een paardenstaart voor de jaarlijkse paardenzegening.

Pastoor Gesquière liet een beschrijving na van zijn voorganger Lodewyck met daarin veel sappige details. Dit is zijn verhaal.

In het college van Menen deed hij goed mee aan schertsen en grappenmakerij. Doch reeds in zijn collegetijd openbaarde zich ook die andere kant van zijn persoonlijkheid: zijn diepe godsvrucht tot O.-L.-Vrouw van het naburige Dadizele waarheen hij vaak op bedevaart trok in gezelschap van zijn surveillant Julius Bonte² die de basis van zijn priesterroeping heeft gelegd en met wie hij in innige vriendschap bleef leven. Want in Nestor leefden er als het ware twee mensen; of liever, in zijn zonderling karakter vindt men twee schijnbaar tegenstrijdige aspecten. Als onderdaan bijvoorbeeld koesterde hij diepe eerbied voor het gezag en de priesterlijke verantwoordelijkheid, terwijl hij zelf als overste lastig kon zijn voor zijn medewerkers. Eigenaardig in ieder geval is dat hij op het seminarie goed overweg kon met de president Henri Vandenberghe³. Was dat alleen omdat deze zijn kozijn was? Eveneens met directeur Jérôme Mahieu⁴. Was het alleen omdat de directeur zelf van zijn eerste grapje niet dood was?

Als leraar sprak hij met de grootste eerbied over zijn principalen in Diksmuide en in Poperinge; en de verering die hij zijn pastoor van Le Tréport toedroeg was gemeend.

Le Tréport: daar sprak hij in latere jaren zo graag over want daar is hij vier jaar aalmoezenier geweest der Belgische vluchtelingen nadat hij in november 1914 uit het brandende Diksmuide was gevlucht, waar hij sedert zijn priesterwijding in mei 1910 surveillant was. Nestor kwam weldra in contact met de pastoor van Le Tréport bij wie hij ook ging inwonen. Deze gelastte Nestor met de zielzorg over de Vlamingen en Walen die er gaandeweg zo talrijk werden dat hij in feite fungeerde als onderpastoor. Met de fijn-gestyleerde pastoor van Le Tréport kwam het af en toe wel eens tot meningsverschillen betreffende de zielzorg. Toen deze eens verklaarde: "Les Français au moins chantent.", antwoordde Nestor gezwind: "En effet, les Français crient, mais les Flamands prient." De wijze pastoor had onder de ruwe schors van deze Vlaming reeds lang het gouden hart ontdekt dat dag en nacht gereed was om stoffelijke en geestelijke nood te lenigen.

Nestors terugkeer naar Vlaanderen in mei 1919 was een harde beproeving: toen hij in Menen afstapte, zag hij dat de ouderlijke molen omver lag. Het ergste vernam hij echter toen men hem vertelde dat zijn vader onder de oorlog was gestorven en dat zijn broer Paul⁵ samen met zijn vrouw in een bombardement omgekomen was. Zijn zuster was met de drie weeskinderen naar Halle gevlucht. Nestor heeft zich met hebben en houden ingezet voor dit zwaar getroffen gezin dat hij bij zich nam in de onderpastorie van Oostrozebeke waar bij op 31 januari 1921 werd benoemd nadat hij nog van mei 1919 tot het begin van 1921 surveillant was geweest in het college van Poperinge.

¹ pastoor 1965-1989

² Moorslede 31 maart 1868 - Ieper 22 januari 1946

³ Werken 31 oktober 1848 - Brugge 17 april 1932

⁴ Poperinge 16 december 1874 - Diksmuide 14 oktober 1955

⁵ Menen 23 september 1880 - Menen 26 oktober 1917

Gezag was gezag in de ogen van Nestor; maar met pastoor Petrus De Raedt¹ van Oostrozebeke kwam het af en toe tot wrijvingen waar de onderpastoor niet steeds de oorzaak van was. Er was een uitgesproken tegenstelling van karakter en pastoor De Raedt miste die soepele sportieve geest om eens te lachen en de mensen te nemen zoals ze zijn. Integendeel, hij maakte zijn onderpastoor schuw door te pas en te onpas zinspelingen te maken op zijn zwak voor een pintje. Al de andere mensen van de parochie, in 't bijzonder de boeren van wie hij proost was en met wie hij hartelijke omgang had, namen het kaf samen met het koren en ze zeiden: "Dat is Lodewyckske."

Na vijftien jaar verdienstelijk werk kreeg Nestor in maart 1936 zijn eerste 'pasterpostje', namelijk Stene Sint-Anna.

Wanneer Henri Lamiroy² in 1931 bisschop van Brugge werd, had Nestor dikwijls gezegd: "Ze hebben zich te Rome mispakt! 't Is waar, 't moest één zijn van onze klas, maar ze hebben één te vroeg genomen uit het alfabet: Lamiroy in plaats van Lodewyck." In plaats van bisschop, werd hij pastoor van Stene... Nestor legde geen collectie stenen aan zoals Gezelle, maar wel een goeie provisie wijn, te meer dat de bron van dit edel nat, Vandermeulen³, op zijn parochie borrelde. Af en toe wierp hij wel met een steentje of met een turf aarde. Misschien vonden sommigen zijn spreuken gepeperd, maar over 't algemeen hoort men weinig kwaad over hem vertellen: "A ja, dat was menere Lodewyck! Je deed hie niemand geen kwaad en was altijd gereed om anderen te helpen. En je was nie gierig. Hij dronk wel geerne een glaasje, maar hie was van iedereen geerne gezien... veel meer dan andere pastoors." Dit getuigenis komt regelrecht uit de volksmond.

Misschien hebben anderen minder goede herinneringen. Zo zei hij eens tot een zieke die hij bezocht: "Ik kom hier al zolang, maak dat ge gauw doodgaat. Ik zou u graag binnenkort begraven." Maar wie hem nam zoals hij was - een goed hart onder een ruwe schors - had plezier in zijn leven en ook baat bij zijn omgang. "Kijk voor u, gaper." zei hij soms tot de kinderen in de kerk. "Wie is hier pastoor?" bulderde hij soms tot de koster. Maar wanneer de bisschop kwam, was hij als een heilige, zo kalm. Hij kende zijn oversten en ook hun geëerde sigaren en drank.

Hij was in de omgang met de parochianen soms zonderling. Toen hij eens op de rand van een gracht zat uit te blazen, antwoorde hij aan een vrouw die hem vroeg wat er haperde: "Ik ben bezig met mijn penitentie te lezen." Wanneer hij een huis binnentrad en de hond begon te blaffen, dan greep hij het dier bij zijn nekvel en zei: "Zwijgen als uw paster komt en laat uw paster spreken." Als er daar kinderen waren en de suikerpot stond op tafel, dan deelde hij al de suikertjes uit aan de kinderen en zei: "Zwijgt, 'k zou me doodgeven als 't van 't mijne niet is." En hij vertelde dan van een kloosterzuster die nog in 't kot gezeten had, zuster Augustine; "Ja maar, zei hij, 't was in het konijnenkot om een keun te pakken."

Maar het bleef niet alleen bij kluchtjes. Een seminarist die, omwille van de oorlogsomstandigheden, op de dag van zijn eremis geen feestmaal kon geven, nodigde hij uit op de pastorij met zijn naaste familie. Op de schouw van zijn eetplaats liet hij de spreuk aanbrengen: "Vriendenkost is, gauw gekookt." En viel hij soms ongevraagd ergens binnen om zijn voeten onder tafel te steken, zijn deur stond steeds voor iedereen open. Mgr. Lamiroy verbleef regelmatig een paar

¹ Emelgem 4 juli 1874 - Emelgem 19 maart 1944

² Heurne 29 augustus 1883 - Brugge 10 mei 1952

³ Vandermeulen Frères, Torhoutsesteenweg 556

dagen bij Nestor; en toen hij vandaar wegging, vertelde hij meer dan eens dat hij er al die tijd haast had zitten schreeuwen van 't danig lachen.

Op 13 maart 1942 werd Nestor plots benoemd tot pastoor op Stene-Konterdam. Hij heeft juist gevaren zoals ik bijna gevaren heb. Met dat verschil dat er in 1942 een ijzeren tucht in het bisdom regeerde en dat in 1968 bisschop Emiel De Smedt¹, toen hij mij vroeg naar de Konterdam te gaan, erbij voegde: "Pastoors die liever blijven waar ze zijn, mogen in volle vrijheid dit verlangen kenbaar maken." Ik heb dit verlangen kenbaar gemaakt en de bisschop antwoordde: "Het is alles wat ik weten moest." Ik zal mijn bisschop totterdood geerne zien.

Nestor heeft zich op de Konterdam nooit geneird. Na enkele tijd werd hij dan ook verplaatst naar Rollegem-Kapelle, doch de ouderdom begon door te wegen. Na enkele jaren ging hij op rust naar Dadizele. Op Aswoensdag 1965 viel hij en brak zijn heup.

En nu komt het laatste van de historie. Hij werd overgebracht naar de kliniek van Izegem die slechts 50 meter van mijn huis verwijderd was, waar ik onderpastoor was. En ik, toekomstig pastoor van Stene zonder het te weten, bracht dikwijls een bezoek aan de gewezen pastoor van Stene. Ik ga daar maar één ding over zeggen: hij was een lastige zieke en ik heb hem eens de kap van de ziekenzuster zien afsnakken. Nu, hoe zullen we zelf zijn als we eens ziek worden...

Vele rijen priesters vulden de middenbeuk op zijn uitvaartmis. En, terwijl men nog lange tijd de priesterbijeekkomsten met zijn krasse gezegden zal verlustigen, zullen de goede werken, aan wie hij zijn niet onaanzienlijk bezit overmaakte zijn lof verkondigen.

¹ Opwijk 30 oktober 1909 - Brugge 1 oktober 1995

Kuierend door de Konterdam-Meiboom ¹

Luc Boehme

Van poldergrond tot bouwgrond.

Op het einde van de zeventiende eeuw was het oostelijk deel van Stene braakliggende grond. Reeds vanaf 1744 was men begonnen met de schorren in te dijken. Later werden deze gebieden de Katarinapolder genoemd. Het droogleggen van deze polder gebeurde met enkele waterloopjes: de Gouwelozekeek, de Grote en de Kleine Schaperijkreek, het Provinciegeleed en de St.-Katarinakreek. Al deze waterlopen verzamelden aan de "den Conterdam" en vormden daar de Camerlinckx die door middel van sluizen in zee kwam. Tegen de dijk van de Katarinapolder woonden enkele landbouwers en veehouders.

In 1840 waren er op het grondgebied waar de latere wijk Konterdam zou ontstaan slechts enkele hoeven en kleine boerderijen gebouwd. Die waren gelegen langs de Zandvoordestraat en de Zandvoordeschorredijkstraat, de Gistelsesteenweg en de Stuverstraat. Parochiaal waren zij afhankelijk van de moederkerk Sint-Anna-op Stene-dorp. Hun vee graasde op de vettige drassige weiden.

Deze zware schorregrond vormde naast graasland ook een geschikte grondstof om bakstenen te maken. Dit bracht mee dat steenbakkerijen, waaronder de *Briqueteries Nationales* zich hier vestigden en de grond ontgonnen.

In 1877 waren er reeds enkele huizen gebouwd langsheen de IJzerwegstraat, de Wateringstraat en de Gistelsesteenweg.

Een aantal van de huizen langs de IJzerwegstraat werden in mei 1940 vernield tijdens de bombardementen door Duitse bommenwerpers. Meerdere burgers kwamen hierbij om.

Rond de eeuwwisseling, eind negentiende eeuw, stelden enkele eigenaars van steenbakkerijen hun grond te koop als bouwgrond.

Ondanks het feit dat het een barre streek was, die van de luttele bewoners onophoudelijk hard labeur vroeg om in hun bestaan te voorzien, gingen de gronden van de hand aan pioniers die het aandurfd en een stukje grond te kopen om er een huis op te zetten.

Vanaf 1890 tot rond 1914 werd veel gebouwd langs de Zandvoordestraat, de Schaperijkreekstraat, de Verbindingsstraat en de Kerkgoedstraat alsook langs andere zijstraten van de Zandvoordestraat: de Keramiekstraat, de Rokerijstraat, de Zonnestraat, de Manestraat, de Brouwerijstraat en de Ganzestraat.

In diezelfde periode werden ook veel huizen opgericht in de Nieuwedokstraat, de Nieuwelangestraat, de Guido Gezellestraat, de Muntstraat, de August Beernaertstraat, de Sint-Jorisstraat en de Kerklaan.

Een nieuwe woonkern kwam er tot stand onder de naam Konterdam. Een naam die ook verwijst naar de drooglegging van de polders. Ook wat verder van de kern af, in de Gistelsesteenweg en de Oudstationstraat, werden meerdere huizen gebouwd in dezelfde periode.

Later kwam er ook een treinhalte op de lijn Oostende-Torhout onder de naam Stene-Statie.

Dit stuk van de oude woonkern Konterdam werd er later als het ware afgesneden door de autosnelweg.

De eerste families die zich op de Konterdam vestigden waren de Gevaerts, de Verbancks, de Liseunes, de Verkempincks en de Carrebroucks. Geen riolen, geen water, geen behoorlijke verbindingswegen en geen verlichting. Niets schrok deze families af om hier hun huisje te bouwen dicht bij hun werk.

¹ Eerder gepubliceerd in het Contactblad van Heemkring 't Schorre Steene 1988-1, blz. 23-24

Open Monumentendag op de Konterdam

Op zondag 8 september verleende de heemkring haar medewerking aan Open Monumentendag 2024 in samenwerking met La Couronne en de stad Oostende.

Op 19 panelen presenteerden wij merkwaardige gebouwen van de Konterdam en de Meiboom en hun geschiedenis. Ze hebben alle een grote locuswaarde en zijn hetzij erkend als bouwkundig erfgoed, hetzij nauw verweven met het leven op de wijk.

Er waren 345 bezoekers die dag. Behalve de tentoonstelling over de Konterdam, konden zij ook het prachtige gebouw van La Couronne zelf bezoeken.

De panelen van deze tentoonstelling zullen opnieuw te zien zijn op vrijdag 1, zaterdag 2 en zondag 3 november van 14 tot 18 uur in de molen van Stene-dorp.

Geschiedenis en heden La Couronne Oostende

Barbara Boels

1924

Oprichting en bouw visrokerij La Couronne (waar nu de Lidl gevestigd is) door Joseph Boels en H el ne Derudder (overgrootouders Babs en Siska): roken van haring en sprot (en andere Noordzeevis)

- *Joseph huwde H el ne Derudder, dochter van een belangrijke Oostendse visgroot-handelsfamilie, en samen begonnen zij in 1924 de haring-en sprotrokerij 'La Couronne' op de wijk Conterdam te Oostende.*
- *Op zeer korte tijd werd 'La Couronne'  en van de belangrijkste rokerijen van de kuststreek. Na de Tweede Wereldoorlog deed zoon Roger zijn intrede in het bedrijf en later volgden ook de twee kleinzonen. In 1989 werd het bedrijf uiteindelijk verkocht.*

1935

Aanvankelijk omvatte de fabricatie slechts het inzouten en koud roken van haring, sprot en Noordzeevis. In 1935 werd zij uitgebreid tot het warm roken van visproducten (o.a. makreel, doornhaai, haring).

1945

Aanvang productie van vis marinades (rolmops en haringfilets) en diepvriesvis.

1947

De zaak ging over in een naamloze vennootschap met Joseph Boels als afgevaardigde-bestuurder, Roger Boels als bedrijfsleider, zijn echtgenote Marie-Rose Jonckheere als productieverantwoordelijke, Pierre Jonckheere als verkoopleider en zijn echtgenote Gilberte Boels als administratief verantwoordelijke.

1951

De gezinswoning (huidige woning) is afgewerkt, en herbergt de drie families (Joseph en H el ene Boels-Derudder, Roger en Marie-Rose Boels-Jonckheere en hun vier kinderen en Pierre en Gilberte Jonckheere-Boels en hun twee kinderen).

Randinfo:

- *Joseph Boels en H el ene Derudder.*
- *Roger Boels en Marie-Rose Jonckheere (Roger - algemeen directeur (innovatie door de invoering van nieuwe moderne rookinstallaties en technieken - onderzoek en ontwikkeling van nieuwe bereidingen bereide vis in terrines (foodservice) (ook sociaal geëngageerd: provincieraadslid van PVV - voorzitter Rood Kruis - onderzoeksinstituut Zeevisserij - voorzitter Middenstandsvereniging van Stene. Marie-Rose - productieverantwoordelijke).*
- *Pierre Jonckheere en Gilberte Boels (Pierre - verkoopsdirecteur en Gilberte - administratief verantwoordelijke).*

--> *gekruist huwelijk: Roger en Gilberte waren broer en zus, en Marie-Rose en Pierre waren zus en broer.*

--> *Joseph Boels: burgemeester van Stene van 1953 tot zijn overlijden op 11 februari 1967)*

1956

Het bedrijf legt zich toe op etensklare visproducten in speciale verpakking. Het product-gamma omvat o.a.: kippers, kroontjes (warm gerookte haringfilet), gerookte haringfilets, kipperfilets, sprot, zoete haring, rolmops in azijn, rolmops in mayonaise, haringfilets in azijn, makreel, heilbot.

Het bedrijf omvat een complex van 3000 m2 groot, en biedt werk aan ongeveer 50 werknemers, waarvan 2/3 vrouwen

Begin jaren 70

Wegens de dalende vraag naar de traditionele Noordzeevis wordt besloten het bestaande gamma af te bouwen en het bedrijf te richten op het roken van zalm, heilbot, paling en forel.

1973

De volgende generatie stapt in La Couronne: Jean-Marie (vader Babs en Siska) en Jos Boels.

De beslissing om te specialiseren in het roken van zalm blijkt een schot in de roos. Na een aanvankelijk trage start stijgt de omzet na enkele jaren explosief en met het groeiend aanbod van gekweekte zalm uit Noorwegen (en later Schotland, Ierland, Far- er, etc.) kan het bedrijf het jaar rond een breed gamma van diverse origines aan de steeds kieskeuriger consument aanbieden. De voorgesneden zalm wordt met de hand gesneden.

1984

Het zalmsucces en de toenemende innovatie in rook-en verwerkingstechnieken noopt La Couronne een nieuw bedrijfsgebouw te bouwen op het Oostendse industrieterrein langs de autostrade.

De dag van de officiële opening van het bedrijfspand is er een van vreugde maar ook verdriet. Die avond immers overlijdt Roger Boels. Marie-Rose Boels (marraine van Babs en Siska) woont sindsdien alleen in de grote gezinswoning in de Zandvoordestraat.

1989

La Couronne wordt overgenomen door het Franse concern Remy-Cointreau dat een Europese groep van verse kwaliteitsvoeding aan het oprichten is.

2014

Overlijden Marie-Rose Boels

2021

Siska en Barbara Boels blazen nieuw leven in het familiehuis en starten het “open huis” voor ondernemers, vrienden en families.

In hun herinneringen stond Marrantje (Marie-Rose Boels) hen bovenaan de trap met open armen op te wachten, klaar om hen te verwennen met knuffels en een heerlijke maaltijd. De lange eettafel was het kloppend hart van het huis. Steeds overvloedig gedekt, klaar voor geanimeerde familiediscussies, filosofische gesprekken én kleinkinderlijk kattenkwaad.

Na het overlijden van hun Marraine bleven de deuren te lang gesloten. Er werd niet langer gedineerd, gefilosofeerd of geleefd en dat strookt niet met de ziel van La Couronne. Daarom besloten ze om het huis onder handen te nemen en het opnieuw te laten floreren als inspirerende plek.

Op heden is La Couronne Oostende een huis waar het salon (1ste verdieping) kan gehuurd worden voor vergaderingen, familiefeesten, workshops, evenementen, ...

De logies op de 2de verdieping bestaan uit 2 appartementen voor zakelijk of familieverblijf.

VOOR JOTI ¹

Roger Fockedeij

Zoals elk blad
dat valt
zijn leven heeft beleefd;
zo hebt gij,
vallend blad,
nog voor de herfst begon,
jou leven opgeleefd.

¹ Eerder verschenen in Contactblad 1989-3 blz. 28

Wijkmarkt Stene-Konterdam-Zandvoorde

De heemkring was op vrijdag 24 mei 2024 present in de Clarahoeve op de wijkmarkt voor alle organisaties en inwoners van Stene, Konterdam en Zandvoorde.

De barbecue van 6 september

Een veertigtal personen waren ingeschreven voor onze BBQ in het gebouw van de Oostendse Petanque Club. De maaltijd, geserveerd door Vanessa Billiet was, zoals altijd, uiterst verzorgd.

Sponsors

Tuinplanning Seys
ontwerp, aanleg & onderhoud

Reno Seys
Tuin- & Landschapsarchitect

Zandvoordeschorredijkstraat 44
8400 Oostende
059/70.13.26

info@tuinplanningseys.be
WWW.TUINPLANNINGSEYS.BE

GEBOORTE - HUWELIJK - JUBILEUM - FEEST

**AL GEDACHT
AAN EEN LEUKE
KAART?**

dumon
PRINT

Torhoutsesteenweg 482 | 8400 Oostende
059 804 918 | oostende@dumonprint.be

BRÔS **CARRÉ**
BARBIER COIFFURE

TRIPEL ZWART
SCHWARZ
NOIR
PAARD & KOETS
ERD
BLACK

Huifkartochten in de
Oostendse polders

 www.tripelzwart.be 0486/10.55.34 @info@tripelzwart.be

FEESTZAAL DANSSCHOOL
TEN STUYVER

Bistro
De Lisse

Geert & Betty Vynck-Vanhoutte

Stenedorpstraat 27 - 8400 Oostende
Tel 059/80 08 82 - Gsm 0478/97 88 70
www.bistrodelisse.be

gesloten op maandag en woensdag
BTW BE-0506.787.188

Sponsors

Praatcafé

't Steentje

Steensedijk 92

8400 Oostende

☎ 0472 348543

Rouwcentrum Jim RAES

Uitvaartzorg voor mensen...
door mensen...

Slachtersstraat 23 - Oostende

tel: 059 / 330 007

gsm: 0474 / 205 600

RUCCIA

Stenedorpsstraat 4

Colofon

LEVEND STENE verschijnt drie maal per jaar

© Heemkring 't Schorre Steene

De auteurs zijn verantwoordelijk voor hun bijdragen, inclusief de rechten op de afbeeldingen.

Verantwoordelijke uitgever: Filip Menu, 8400 Oostende

Productie: Dumon Print

Wettelijk Depot: D/2024/12160

Sponsor

EDISON LIVING WHERE
THE LIGHT
MEETS THE SEA

VANAF
€244.000

MEER INFO EN VERKOOP

www.residentie-edison.be

